

EDINOST

Glasilno slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edinosti je moč«

»EDINOST« izhaja vsako saboto zjutraj; cena za vsa leta je 4 gl. 40 kr., za polu leta 2 gl. 20 kr., za štiri leta 1 gl. 10 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravištvu in v traikah v Trstu po 7 kr., v Geriol in v Ajdovščini po 8 kr. — Naročnice, reklamacije in inserate prejema **Opravištvu** »via Zonta 5«.

Vsi dopisi se pošiljajo **Uredništvu** »via S. Lazzaro« Tip. Huala; vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — **Interati** (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunajo po pogodbi — prav cano; pri kratkih oglasih z drobnimi čekami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

Poziv!

Podpisani odbor vabi vse imenovane poverjenike za prihodnje mestne volitve k skupnemu posvetovanju, ki bode v nedeljo, dne 23. t. m. v prostorih »delalskega podpornega društva« Corsia Stadion šte. 11. v I. nadstropji, ti gospodje so:

Za IV. razred v mestu: Žitko, Sterle, Dolinar, Kljun.

Za okolič: I. okraj: Sancin Ivan v Škednji, Čok Josip, Jež Ivan, Kuret in Negode.

II. okraj: Purič J. M., Kljun, Nadališek Fr., Gerdol J., Cergoj J. M., Kljun J. M., Pečar V., Čok J. Pušar, Gerdol J., Benčič J. in A., Gerdal Anton.

III. okraj: Nadlišek Štefan, Trobec A., Vatrovec J. M., Udovič J. M., Senica J. M. in Žulian.

IV. okraj: Martelanc Andrej, Pertot M., Pogorelec A., Ferluga J. M., Pagoš, Požar J., Gerlanec J., Primožič J. in Fr., Piščanec J.

V. okraj: Urhančič Miha, Smerdu Fr., Križmančič Peter in Anton, Gergič Martin, Miklavčič, Slavec, Štrukelj J., Kralj V., Budal, Malalan, Škravaj, Sošič J. M. župan.

VI. okraj: Grlanec Andrej, Stare M., Stoka Š., Grlanec G., Stoka Matija, Cebič V., Balanc J., Briščik A., Caharija. Sv. Križ: Furlan Ivan, Košuta Martin, Sirk Št., Košuta K. veteran.

Začetek seje točno ob 10. uri zjutraj.

Naj pridejo prav gotovo vsi povabljeni, ker stvar je silno važna in naj bodo pripravljene, da bodo natančno poročali.

V Trstu, 19. aprila 1882.

Odbor »Edinosti«.

Za slovenski narod.

(Konec.)

Dandenašnji se tudi pri nas Slovencih veliko piše, — a kaj in kako da se piše, temu ni vse eno, temuč treba je popred temeljitega premisleka, kaj in kako se mora pisati, je li namenjeno — narodu, njegovemu življenju in okoliščinam primerno.

Kolikokrat se vzlasti v poslednjem času po slovenskih časnikih piše — in kako živo in ognjeno — kako da se je pri tej in tej veselici plesalo, vzlasti se hvalijo posamezne plesalke ali pevke in malo da se jim božanska čast ne skazuje!

E, dragi moj domoljub, z opisovanjem in hvalisanjem posameznih plesalk in igralk, njihovih rudečih ustnic, ljubeznjivih oči in kar je še drugih neumnosti, pomoreš malo — ali bolje

Podlistek.

Odlomki iz mojega dnevnika.

(Spisuje Samovič.)

(Dalje.)

Strašna noč, najstrašnejša v vsem mojem življenju je bila pred osodolnim Kresnim dnevom; vso noč se je armada pomikala počasi na določene kraje, ni bilo počitka, spali smo stojé in gredé. Ko je prvi žarek zarje pozlatil tirolske gore daleč tam na severju, zagrmel je top tužno, oznanovaje, da bode zopet mrtvaška kosa kosila cvetočo mladino, zrele možake, da vzame marsikatereji soprogji moža in devovki ljubega, otrokom skrbnega očeta.

Bilo je uže prej povelje dano, da moramo ob 4. uri južnati, toda vojna prekuene najostreje povelje. Med grmenjem topov so prevračali kuharji kotle po tleh, zopet sta jim rada pomagala Flajšman in Štupica, da sta v mavhe na polu kuhano meso tlačila. Daleč tam se je valil dim iz topov in pušk, mi smo stali v rezervi in plaho gledali, ter premissljevali ta smrtni plis, čakajoč povelja, da se pomaknemo v bojno vrsto. Flajšman je bil dobre volje, grizel je na polu kuhano meso ko verca in kosti v Štupico in Palčiča metal. »O joj!« zakričel Palčič, pred njegovimi nogami se je zarila sovražna francoska

nič — k razvitku naše svetle slovenske stvari. Ako hočeš uže to ali ono veselico opisati, opiši jo pametno in dostojno brez vpletanja toliko nepotrebnih besedi, katere meni, da so najlepše cvetice, za katere se bode vse pulilo, a je v istini samo ničvredni plevel.

Za vzor vzemimo si tega ali drugega moža, poštenjaka, katerih se nam hvala Bogu ne manjka, in katerih življenje in dejanja naj bodo nam vzor in vodilo, po katerem ravnajmo vsak po svoji moči svoje lastno, kakor tudi narodno življenje. Imejmo vedno pred očmi njih plemenita dejanja, katera naj nas kakor zvezda vodnica vodijo po poti vzvišenosti in prave lepote, ter pustimo goljušive marnje in navidezni blesk, kateri gine, kakor ponočna veša.

Znano je, da so v vseh časih in dobah pospeševalci in širitelji dobrih in vzvišenih idej bili več ali manj proganjani — da, celo z lastnim življenjem so morali velikokrat istino svoje trditve zapečatiti. Vzlasti je o tem polna dokazov zgodovina krščanstva, iz katere lahko vsak pospešitelj katerekoli svete stvari zajema podporo in moč, da ne omaga na težavnem poti svojega vzvišenega namena. Tudi dandenašnji, ko se štejejo mej najbolj omikane ljudi, kateri so kedaj živeli na zemlji, ne manjka omikanih barbarov, kateri trud in prizadevanje poštenih ljudi grde in njihove zasluge za človeštvo na najnižjo stopinjo postavljajo, ali jih pa še celo v blato ničnosti poteptati hočejo.

Vsako zgodovinsko poročilo, da je ta ali drugi narod vsled hujskačev in zapeljivcev v to ali drugo slabo dejanje zabrel, glasi se nekako žalostno, in popolnega oproščenja se v takem slučaju dotičnemu narodu nikakor ne more dati: evo dokaza. Mogoče je v življenju, da te velika, bodisi zadolžena ali nezadolžena potreba zapelje v grešno dejanje. Ti si s tem grešnim dejanjem storil greh zoper svojega bližnjega, to je, zoper tega, katerega si oškodoval.

Ali vedeti je treba, in ta resnica se nam v cerkvi, šoli in vsem javnem življenju pridiguje, da ni grešno le grešiti, to je, hudobna dela počenjati, temuč grešno je tudi dobro opuščati. In ravno prepogosto opuščanje dobrega pahne velikokrat cele mase ljudstva v veliko zlo, iz katerega se ne da več z lepa izkoptati.

Recimo, bila bi v jednem ali drugem kraju volitev občinskega odbora, volilnega moža ali poslanca v deželni in državni zbor. Koliko se je vzlasti v poduku velike važnosti in koristi, naj si bode uže katere koli volitve, papirja popisalo in natisnolo, a vendar se, žalibog, še

krogla v zemljo in še predno je mogel na stran skočiti, zagrmelo je grozovito in odtrgalo mu glavo. Vsi smo se morali umakniti za kup kamenja in tam poleči po tleh. Flajšman ni več grizel mesa, potipal je le mavho, če je še cela in polna. V zavetju pa je pri vsem tem burke bril. Rekel je: »Veš li, Štupica, kaj bo z našim tovarišem Palčičem?« »Kaj neki?« reče ta bolj boječe. »I no, zdaj ko nema glave, bo dober, da nosi deske.« »Molči, molči in glej, da še tebe ne zadene, tebe, ki se tako bojiš.« »Ie toliko naj počakajo, da tole kost oberem, saj tam na onem svetu nič ne kuhajo.« Bizjan se je kar bal tega burkeža, in se pomaknol od njega, da bi tudi on kaj ne dobil, ker je tako brezbožen in neče moliti. »Ti prokleti Plemontezarji so pa zgodaj začeli, per mej dunaj, če pridemo mi v ogenj, pet jih moram pobiti.« Ko je nastavil čutar na usta, zadoni lovski rog »Vorwärts«. Flajšman je pri vsem tem pil, kakor bi ne bilo ničesa. Jaz sem opazoval tega človeka, katerega ni ničesa pretreslo; tudi fantje so pogumno slušali na vsako najmanje povelje.

Neizrečeno so hiše gorele v Solferini in daleč okrog, mi smo morali dalje, razbiti bataljoni pešcev in konjice so nas srečavali, razmesarjeni brez konj, brez klobukov in čak, začrneli od praha in dima. K malu smo bili tudi mi v kvavem delu, v sredini armade postavljeni,

zmirom nahaja preobilo število takih, katerim volitve niso nič mari, ter ošabno nevedno odgovarjajo: e, kaj hoče meni, kaj bodem hodil volit, zastran mene je vse jedno, naj bode izvoljen za župana, volilnega moža, deželnega ali državnega poslanca kedor hoče itd.

Največkrat se pa pripeti, da se prav ta, kateri je poprej važnost volitve zanikal, pozneje zoper občinski odbor, deželne in državne poslance najbolj pritožuje. In takim naj velja tu očitno prašanje: Kedo je vam kratil svobodo, da se niste te ali one volitve vdeležili, ter tako velikokrat srečno izvolitev onemogočili?

Taki naj bi dobro premislili, kaj počenjajo z svojim nepremišljenim ravnanjem, kajti v takih slučajih ne gre za blagost posameznika, temuč za celo maso ljudstva — za ves narod!

Dandanes se v blagostanje kmetiškega stanú mnogo dela in piše, ter dokazuje ljudstvu velika važnost in korist umnega kmetijstva in gospodarstva. Ali žali Bog, da ne morem — kar bi sicer rad storil — zabeležiti vsem tem prizadevanjem preobilnega sadú. Še vedno se jih nahaja mnogo, katerim so napake njihovih pradedov in očetov najsvetejše svetinje; koristni in veljavni poduki za blagostanje ljudstva unetih in tudi učenih domoljubov pa prazne marnje.

To poglavitno napako nam je pri ljudstvu tedaj najprej odpraviti, ter ljudstvo za nauk do vzetno storiti. Buditi moramo v ljudstvu z vsemi pripomočki narodno zavest — narodnega duha, kateri, kadar bode v ljudstvu zadostno vzbujen, bode v njem blagonsno deloval, ter ljudstvo privede do popolne zavesti, v katerej izpozna, kaj mu je v njegovo blagostanje, ter se tega potem tudi s prepričanjem poprime.

Prvi buditelj naroda — Vodnik in prerano umrl oče slovenskega naroda dr. J. Bleiweis, premnogo sta storila k vzbujenju narodne zavesti, kakor tudi za njima nastopivši mlajši učenjaki in domoljubi. Ali tukaj nam je vendar treba pomisliti prvič: Vodnik in Bleiweis sta orala trdo ledino, iz katere se ni moglo precej pričakovati obilnega sadú, in drugič: tudi mlajšim domoljubom ni bilo mogoče napram vsemu njihovemu trudu dospeti do toliko zaželenega cilja: — popolnega vzbujenja narodne zavesti.

Uzrokov temu nočemo razmotrivati, saj so itak vsakemu zavelenemu domoljubu dobro znani, ampak poprimimo se še gorečnije dedanjega truda in dela; poučujmo narod in budimo mu sveto narodno zavest.

Poslužimo se v to svrhu vseh pripravnih in poštenih pripomočkov, ne zamudimo k temu

vzeli smo gorečo vas z naskokom, prodri skoz vas dalje, toda držati se nismo mogli. Francoska vojska pod vodstvom Canroberta je iščala na središče, prognala nas iz Solferina na grič, vrh katerega je stala razvalina nekdanjega močnega gradú. Potisnemo na levo napala nas je konjica. Vse je bilo v dimu, ko roji čebel je letelo in žvižgalo, srečen, katerega ni zadela krogla, padal so naši hrabri lovci, da je bilo obupno.

Flajšman in Štupica sta bila vedno pri meni, in reči moram, dobra strelca, poslala sta marsikatero kroglo v sovražna rebra. »Flajšman! Štupica!« — zakričim — ostal sem sam, proti meni so se drvili trije Lancieri z nastavljenimi sulicami; ubegniti ni bilo mogoče, in bal sem se, ako se dam ujeti, da me srditi sovragi probodejo. Brez premisleka toraj pomerim na prvega, sprožim — in pal je raz konja. V tem hipu pa sem čutil sulico v stegnu, le malo me je ranil bradat laški konjik, kri mi je baryala sivozeleno obleko. Konjica sta sivala po meni — jaz sem se branil z bajonetom, odbijal napade, zdaj mi je odletelo bodalo raz puške in v kamenje zazvenelo. Brhki konjiči so skakali ko brzonoge srne okrog mene, malo drevesce mi je bilo zavetje in gotovo me je ono otelelo smrti. Pri hudem naskoku sem zamahnol po glavi bližajočega se konja, udaril ga s puškinim

nobene prilike, ne strašimo se truda in dela, ampak krepko desnico še krepkeje rinimo naprej — naprej, dokler ne dosežemo postavljenega si cilja.

Da pa to toliko gotoveje dosežemo, poslužimo se vseh pripomočkov, katere uže imamo; kar je pri dosedanjih pripomočkih in sredstvih nedostatnega, naj se zboljša in kolikor nam še teh manjka, nadomestimo jih z novimi.

Prvi in gotovo najboljši tak pripomoček je ljudska ali narodna šola. Pisatelj teh vrstic je v svojem času uže pisal, da je sedanja ljudska šola za vse pred ustvarjena, samo za to ne, čemur je namenjena — za ljudstvo.

Ako so ljudske šole res ljudstvu namenjene, naj one tudi izpolnjujejo svoj namen, in v dosego tega nam je še vedno z vsemi močmi na to delovati, dokler ne priborimo slovenskemu narodu tega predrazaga bisera — pravega, istinito mu korist donajajočega poduka.

Zboljša se pa naše narodno šolstvo še le tedaj, ko dosedanji šolski sistem, kateri je bolj kakemu stroju, nego pospeševanju nauka podoben, popolnoma izgine s površja šolskega polja, ter se na mesto dosedanjih — slovenskemu narodu sovražnih — okrajnih in deželnih šolskih nadzornikov, postavijo izkušeni, praktični, narodu prijazni in njegove potrebe poznajoči možje.

Kako neki se hoče v narodu razviti narodni duh, ako imajo ljudsko šolstvo v pesteh taki možje, kateri nemajo niti čuta niti pojma o deželi in ljudstvu, kateremu šole nadzorujejo.

Kaj more z svojo avtoriteto (veljavo) ljudske šole koristiti človek, kateri se ni niti toliko naučil, da bi pri vsej svoji strankarskej politiki (ako jo uže ima) vedel presoditi, kaj je pravo avstrijsko-nemško, ali pa prusko-nemško mišljenje.

Okrajnim in deželnim šolskim nadzornikom, ako hočejo dolžnost svojega vzvišenega poklica vestno izpolnjevati, ni treba družega storiti, nego svojim podložnim faktorjem priporočiti, le na to delovati, da bodo učenci se privadili v jezika i naroda duhu, katerega govore, spoštovali i čislali avstrijsko domoljubje, kar bode imelo največji uspeh, bodi si v narodnem ali splošnem državljanskem pomenu.

Slovenski narodni poslanci imajo o tej zadevi jako lepo priliko še mnogo, mnogo storiti v prid svojega naroda, kateremu bi z izboljšanjem ljudskega šolstva in odstranjenjem mu sovražnih šolskih nadzornikov, neizrekljivo veliko pomogli do večjega blagostanja in omike.

kopitom po glavi — spel se je na zadnje noge — prevrgel znak, da so jezdicu rebra pod teškim životom zahrustala. Še jeden je ostal, šlo je za življenje in smrt — jaz se mu nisem mogel odtegnuti, on pa ni hotel odjenjati. Bil sem mu vedno na desnej, konja je sukal na dveh nogah, njegova dolga sablja je žvižgala v zraku, zdaj začetim po hrbtu udarec, zaskelilo me je strupeno, remena so mi odpala — prosekali jih je in zraven še plaše in kožo. K sreči sem ga zadel po kolenu tako močno — da je, ne vem na kak način z konja pal — z nogo običal v stremenu, da ga je konj daleč čez robata tla ulekel. Jaz sem se zgrudil na tla, — hrbet me je skelel, potipal sem se in se ustrašil, ko čutim vse razsekano. Vtrujen do smrti sem sedel nekaj časa tam in ako bi me bil še kedo naskočil, ne bil bi se več mogel braniti, tako sem bil spehan. Nevarnost je bila velika, vstal sem toraj, pograbil puško palega tovariša — in šel sem nazaj iskat svoje čete. Pri tej priliki so mi vedno za petami bili črni Zuvavi, prostrelili so mi klobuk, da je perje daleč okrog frčalo. Zopet sem pri svojih bil, boj je bil strašan, vse se je mešalo, vrišč in pok glušujoč, da se ni skoro beseda slišala, a vendar se je vzdrževal red v svinčenem dežju.

Črni oblaki so se nakopičili na severji, solnce je zatemnelo, dvignol se je hud vihar — toča je začela padati, dim se je valil na nas, da nismo

Delajmo tedaj vsak po svoji moči, budimo v slovenskem ljudstvu narodno zavest, vcepimo mu globoko v srce in čut to prelepo cvetico, katera se potem še lepše razcvete — v narodno svobodo!

2.

Ustanovna slavnost bralnega in podpornega društva v Gorici

dne 16. t. m.

Tudi naši goriški bratje so sprevideli, da so podporna društva zahteva sedanjega časa ter so osnovali, kakor mi za Trst, tam za Gorico, jako koristno in dobre bodočnosti gotovo društvo, v katerem bode naš narod imel priliko izobraževati se, ob enem pa v njem dobi tudi gmotno podporo, kadar koli kacega uda zadene nesreča bolezní. — Ta društva so našemu narodu potrebna, ker bodo dobro in morda najboljšje uplivala tudi na narodno zavest mnogo naših, pri sedanjih okoliščinah za naš narod mrtvih udov našega narodnega života. Zatorej pa moramo le čestitati onim možem, ki so se postavili na čelo tako važnemu podjetju v Gorici, posebno pa naj nam bode dovoljeno omeniti gospodov: profesorja *Povšeta*, gosp. dr. *Gregorčiča*, g. *Antona Ferfija*, g. *E. Klavžarja* in *Jošta Vučiča*, ki so si mnogo prizadevali in premagali mnogo težav, dokler se jim je posrečilo izvršiti blagoslovno idejo, — in ker je stvar v tako dobrih rokah, nadejati se je, da bode krepko napredovala. — A zdaj k opisu slavnosti. Uže ob 8. uri zjutraj je došla močna deputacija delalskega podpornega društva (14 mož) v Gorico; deputacijo sta na kolodvoru sprejela sam predsednik goriškega društva, g. *Povše*, in tajnik g. *Klobučar*, ter v nalašč najetih vozov odvedla v društvene prostore.

Od tam se je napotilo društvo in corpore in z njim tudi tržaška deputacija k slovesni maši na Kostanjevico. Uže lega te cerkve in nje notranja krasota spodbuja k pobožnosti, cerkev pa je bila napolnjena društvenikov in gostov, ki so prišli, da Boga prosijo blagoslova mlademu društvu. Slovesno mašo je bral društveni podpredsednik dr. *Gregorčič* ter v pridigi krasno razložil pomen društva in društvenike navdušal za lepo podjetje, končal je prosé Vsemogočnega, naj vzame pod svoje varstvo to društvo. Te lepe besede so segle vsem pričujočim globoko v srce. Mej mašo, katera se je brala z veliko asistencijo, peli so domači pevci pod vodstvom g. učitelja *Kosuela*. Petje je bilo še precej dobro, posebno dobro je pel ofertorij g. *Žirovec*. Po maši so nas vodili prijazni odborniki goriškega društva po mestu in skrbeli so vestno, da se mi Tržačanje ne dolgočasimo.

Zvečer ob 5. uri se je začela beseda v ta namen krasno odličenej dvorani restavuranta »Evropa«, ki stoji na Travniku uprav v središču mesta pod čitalnico in sobano podpornega društva. (Vidi se iz tega, da Slovenci goriški dobro napredujejo). Mej obiskovalci besede zapazili smo grofa *Coroninija* in mnogo drugega višjega plemstva goriškega, potem dež. glavarja dr. *Pačerja*, župana goriškega dr. *Deperisa*, goriškega glavarja, dvornega svetovalca barona *Rechbacha*, in še več drugih visokih uradnikov, poslancev itd., s kratka, velika dvorana se je napolnila k malu po 5. uri, bilo je gotovo nad 500 ljudi. Popoludne je došla tudi deputacija tržaške čitalnice, (g. predsednik *Polič* in g. tajnik *Vučič*), katero sta sprejela na kolodvoru 2 od-

več sovražnika videli. — Teško je bilo puško nabiti, tako mrzel veter je ulekel. Francozje so na naše središče pod generalom *Canrobertom* huje pritiskali — naravnost na grič k staremu gradu nas rinoli, razdvojili armado, ter z risanimi topovi streljali, da so krogle žele čete ko snopje.

Moj roj, jaz, *Flajšman* in drugi, držali smo se skupaj, za malo murvo smo se dobro postavili in streljali — perje je letelo raz murve, kakor bi ga bil klatal — nevihta je dosegla vrhunec, zdelo se je, da je sodnji dan. Sovražne čete so se morskim valovom enako valile proti nam, ki smo se umikali. Smrt je imela na Kresni dan pravi sejm — zemlja je bila pokrita z mrtvimi in ranjenimi, da je bilo groza. Vsi premočeni smo prišli na polje z griča — vesel sem bil, da nisem mrtve ali hudo ranjen —; toda moje veselje je bilo kratko; — »oj, oj, kako me je speklo!« zakričim *Flajšmanu*, »pomagaj mi, da bom mogel dalje.« Krogla se mi je zavrtala v desne noge pišal, penasta kri je vrela iz noge. — Sedel sem, vroče mi je prihajalo, *Flajšman* me je skušal vzdignoti in peljati ali nesti; — blatom sem si prizadeval zamazati rano in robcem zavezal nogo čez hlače, stemnelo mi je pred očmi, oglušil sem, nič več nisem slišal. *Flajšman* me je znak ulekel, koliko časa, tega ne vem.

bornika novega društva. Beseda se je začela z godbo veteranov z *Goriškega*, bilo je 30 godcev v lepej veteranskej obleki, vsi ti so mladi mošje iz *Prvačine*, sami vrli Slovenci; njih vodja je g. *Orel*, učitelj iz *Prvačine*, še mlad mož in vendar je ta mož godbo tako dobro v par mesecih izvežbal, da sme zdaj tekmovali z vsako mestno godbo. Ta godba je zaigrala slovanski »stopaja«, katerega je občinstvo navdušeno sprejelo. Ne bodem ponavljal drugih točk programa, katerega je prinesla zadnja »*Edinost*«, zadoštuje naj moja najtoplejša čestitka g. učitelju in godcem. Dokaz je to, da se na Slovenskem da vsaka, še tako težka stvar izvesti, samo, da je dobra volja in pravo vodstvo. Omeniti moram govora predsednika, g. *Povšeta*, ki je občinstvu sezal v srca, ker je prišel prav od srca. Gospod *Povše* je povdarjal važnost društva in občinstvo navduševal za novo polje dejalnosti na Primorskem. Znano je, da je g. *Povše* dober govornik in ni treba še omeniti, da mu je občinstvo živo pritrjevalo. Odlikoval je v svojem govoru posebno *Tržačane*, ki so došli v tolikem broju na veselico. O petju pod vodstvom gosp. *Kosuela* moram odkrito reči, da »*Slavček*« je šel tako, tako, a vsaka poznejša pesen je šla boljše, zadnja »*Jadransko morje*« pa je šla tako dobro, da se je morala ponoviti in da bi jo bilo občinstvo rado še dvakrat poslušalo. Pevci so bili večinoma iz *Solkana*, *Prvačine* in nekoliko tudi iz mesta, vseh skupaj okoli 30. Moči so dobre, manjka samo, da večkrat skupno pevajo in da se v Gorici zopet ponovi ideja *Slavčeva*. Po veselici pa se je še le prav oživelo v dvorani. Pričujoči so sedli okoli miz, goiba je gollá, vmes so peli razni pevski zbori, mej katerimi se je odlikoval posebno šempaski, in pri kapljici vina odvezali so se tudi jeziki. G. *Klavžar* je napil došlim gostom iz *Trsta*, posebno predsednikoma čitalnice in podpornega društva, g. *Polič* je napil bratskeje zvezi mej tržaškimi in goriškimi narodnimi društvi ter odhodu podpornega društva v Gorici, g. *Ferfija* je napil izvrstnej domačej godbi, g. dekan *Kobal* je napil po izvrstnem govoru boljše boležnosti Slovencev, g. *Povše* pa zopet tržaškimi društvom in vršilo se je še mnogo krasnih navdušnih nabitic. Ko smo se mi *Tržačani* ob 10. uri zvečer ločili od vselega narodnega društva, zagodli so nam »*Naprejš*« in bilo je slov prav presrečno, kakor se to vidi le mej dobrimi brati. Mi *Tržačani* smo vzeli se seboj najlepše občutke in pa iskreno željo, naj nas naši goriški bratje obiščejo v mnogobrojnem številu ob blagoslovenih naše zastave, da jim bomo mogli vsaj nekoliko vrniti prekrasne trenotke, katere so nam oni napravili v Gorici. Bog ohrani podporno društvo goriško! Bog daj, da mi postanejo iskreni prijatelji in udje tudi oni vrli goriški narodnjaki, ki se denes še nekamo ottezajo od tega društva.

Dopisi.

V Rojanu, 16. aprila.

V taboru irredente vladata mir in tišina — ni sapice, ni vetriča, da bi zganol peresa. Je-li sovražnik poteptan, uničen — žaluje na podrtinah, ruševinah svoje slaboglasne minolosti? Je-li on zgubil up, rado v boljše prihodnost? Ni čudol! Pital nas je kamenjem i šibal škorpjioni. Mero za merilo. Enako ščipalcu, istim otrovom zaval si je sam nečastno smrt! Dnevi so mu seštetí, konec bode (tako upa večina prebivalcev *Trsta* in vse okolice) rovanju napram

Drugi dan se na rano jutro zbudim, zeblo me je — tipam okrog sebe in ko se je zdanilo, zapazim, da mi na levi nogi leži mrtve *Francoz*, poleg njega konj zlomljenim hrbtom; zvesta žival je vihala svojemu gospodu lase z jezikom. Daniti se je zadelo, mraz me je tresel po vseh udih, bolečine sem še le zdaj prav čutil in nisem imel več toliko moči, da bi se bil oprostil teže mrtve francoske noge. Čudno se mi je zdelo, kde sem neki? Pa k malu sem se zavedel, kaj se je z mano godilo. Mrzla noč mi je obvarovala življenje, kri se je tako strdila, da je zamazala rano, sicer bi bil gotovo okrvavel. K malu sta prišla dva sanitetna vojaka, porukala sta me za lase, da sem zakričal, in takoj sta prerezala obleko in mi rano zavezala, potem pa me na bližnji voz odnesla, da so me peljali z drugimi na prostor, kder ranjene zavezujejo in operirajo. Žalosten sem bil, da sem bil ujetnik mej ptujimi, toda brzo sem zapazil, da nisem sam, ko sem videl množino avstrijsko oblečenih tovarišev. Na obveznem prostoru sem bil položen na neko mizo, obveza je bila odvzeta, zdravniki so tipali z instrumenti, kde krogla tiči — grozovito so me mučili, da bi jo bili izvlekli, ko pa ni šlo, sprali so mi rano, trdo jo zavezali in hajd zopet na voz, ki je hitro nas zopet peljal, kam? tega sam nisem znal. Po vsej dnevnjej vožnji so nas izložili z vozov v

Avstriji i Slovincem, vladajočemu despotizmu, krivemu liberalizmu; ker pala je krinka raz njegovega obraza. Kam se bo leš sedaj naslanjal irredentizem? Ljudstvo te je sodilo — i obsodilo, pereat! Tvojega svetiliča stebrovje je potro, v prahu leži tvoja slava i tvoje žrtvovanje za drago domovino, kakor se bahaš, splavalo je na površino i dokazalo —! Tužno Slovincstvo okolice i *Trsta* je plakalo i stokalo pod kavdinskimi tvojim jarmom! Ali nastopili so i za njega bolji časi. Ti rovanja sin v zatišju sedaj molčiš, — ali tvoj molk je le navidezen. Sedaj svoje omrežje trgaš tihotapno; ko počí odločilni trenotek, pripravljen, zložen »tutti come uno« prihruješ enako hudourniku na poprišče i jednim mahom uničiš sovražnike *Trsta* i vlaške narodnosti, kakor jih ti imaš navado zvati? Brate, varaš se, ako še tako misliš! »Vox populi vox Dei.«

Z gospodarstvom občinskega premoženja, z nepatrijotičnim dejanjem si vsacega pošestnjaka preestrojil v neprijatelja. Udanost i vernost do Avstrije sti tebi trn v peti! Po okolici, mej čistimi Slovinci si tihotapno razširjeval blaženo vlašćino i ravnal se po vzgledu gosp. Čudra.

Kar je pri tebi okolica prosila — zaman je prosila, bob ob steno — glas v puščavi. Neki brezznačajni volilni okraj, zapeljan, preslepjen je vedno volil poslance iz tvoje srede, da si s tem nevrednim dejanjem napram narodu, od tebe kaj izprosi, pridobi. Ali ti si imel gluha ušesa za uskoke. Se bode pri prihodnjih volitvah oni okraj dostojneje, častneje, »značajneje« vedel? Ali bode še vedno jedno gonil v svoj rog, kakor prijateljica proroku *Balaamu*?

Po tolikih grenkih skušnjah, se je li zmordil? Je presodil stališče, na kojem se sedaj nahaja? Če tudi je bil preje otrok, da se je dal voliti za roko — sedaj jaz sodim, da po letih je dorastel v krepkega mladeniča, kojemu varuštva ni več treba.

Sedaj, sodim, da more sklenom lastnega uma do spoznanja priti, kedo mu je pravi prijatelj, Slovenec, ali Vlah. Če tega ne more storiti — tedaj je on na duhu bolan!

Vlah, če tudi poštena osoba, pravičen je le navidezno Slovincu; ali pravi prijatelj mu ne more biti, osobito ne avstrijski Vlah, i to iz narodnostnega principa.

Slušajte »o uomini cervice dura«, uže iz narodnostnega principa avstrijski Vlah Slovincu pravičen ne more biti! Zato mu ne upajte, ampak zberite si za poslance, katerega postavi društvo »*Edinost*« po dogovoru z vašimi rodoljubi za kandidata.

V Škedenju, dne 17. aprila.

Volitve so pred vratmi, kandidatje se silijo in ponujajo, da je kaj. Koga bomo volili? vprašujejo nekateri. V prvej vrsti je treba znati, da okoličani, ako hočejo svojo čast oteti in pravega zastopnika imeti, morajo takega izvoliti, kateri je »*naroden*«. Naroden poslanec bode gotovo zastopal svoje volilce in se v resnici potezal za korist okraja. Ptujec, ki ni našega naroda, tega nikdar ne stori, ker mu to brani njegov ponos in narodnost. Tisti, ki ni našega naroda, bil bi reneget, ako se poteza za narod, h kateremu sam ne spada. To smo jasno videli pri prejšnjem zastopniku *Strudthofu*, kateri je obečal v naše cerkvi nov tlak narediti, ko pa je res v mest-

*) Mi smo o tej stvari veliki pesimisti; v tej tihoti ne vladá spanje, ampak zelo marljivo i premišljeno delo; tiha voda breg dere; ne varajmo se, lahonstvo v *Trstu* in Istri spodjeda Slovincstvo od dne do dne bolj in gorje nam, ako se temu spodjedanju meje ne postavijo. (Uredn.)

Aleksandriji, močnej trdnjavi, na necem dvorišči velikega poslopja na slamo. Tu sem zopet videl veliko ujetnikov raznih polkov in orožja. Olajšalo se mi je srce, ko sem tudi od mojega bataljona zapazil vojake, ki so bili pri *Solferini* ujeti. Grozovito mrzlico in žejno sem imel, vedno so mi tovariši vode donasali. Lahki niso nam usmiljeno stregli; vseh 36 ur, ko smo tam bivali, dobili smo le enkrat jedi. Ravnali so po turški z nami, psovali so vedno: »Maledetti tedeschi!« Dva ošabna *Garibaldina* sta nas hodila gledat in ko sta vprašala necega starega loveca, zakaj jih tako gleda, odgovoril jim je ta ponosno: »Zato ker vas nismo nikdar od spredaj videli, ampak le od zadej.« Hudo sta ga jela pretepati in bila bi ga najbrže ubila, da ni mlad avstrijski lajtenant ulance hudo grajal to živinsko početje, rekoč, da se v avstrijske armadi ne vidi nikdar take surovosti. Ko je to izgovoril v pravilnej laščini, vsulo se je polno psokv na mladega častnika in skoraj ga je hotel eden izmej njih napasti. Blizu stoječi laški ulance pa, ko je to čul, ni vprašal za uzrok ošabnih *Garibaldincev*, zasadil je ostro sulico v hrbet avstrijskemu častniku, da se je takoj zgrudil na tla. — Prišla je patrola z bližnje straže in odpeljala te suroveže, če se jim je kaj zgodilo za to živinsko junaštvo, tega ne vem, le to vem, da je naš ulance, lajtenant grof *P.* po dveh urah

nem zboru tak predlog stavljen bil, glasoval je proti predlogu, ker je hotel z levico in je ta bila zoper predlog. Volilci v okolici, zlasti pa *I. okraja*, predramimo se zdaj, ne glejmo na to, ako nam ptujec, bogataš, ki ima posestvo v našem okraju, hoče dokazati, da je kako stvarbodi si čisto ali druge reči naredil, da je on uže s tem narodu koristil, saj je to njemu na čast in korist. Kake interese pa ima tak kandidat, ki se nam ponuja, to je zopet drugo prasanje. In za Boga, ako zopet ptujca izvolimo, kaj poreče temu narod? Očital nam bo, da nismo zreli, da smo sebičneži, da nam ni na narodnej časti nič lež-će. V izgle i jemajmo vrle *I. ljubljane*, katerim so 13 let nemškutarji gospodovali, pa so narodnjaki po 6 letnem boju vendar priborili v mestni zbor naravno večino. Kako se jim je od vseh krajev telegrafirano čestitalo za njih trud in narodni ponos! Čuje se, da nekateri namerjavajo kandidirati necega bogatega gospoia *Italijana*. Mi sicer nemamo proti omenjenemu gospodu ničesa, ali on ni naš človek, in zato ga tudi voliti ne moremo. Slaven pesnik je te le zlate besede izgovoril: *Kedor ne zna po naše govoriti, — Ne more oče našim sinom biti. Ne prenačimo se, dragi volilci, ne postavljajmo zase kandidator, kakor se je to zgodilo, ko smo v prvem okraju podlegli in je bil *Strudthof* izvoljen. Saj imamo politično društvo »*Edinost*«, katero se vedno za narodno blagost poteza, le s porazumljenjem tega društva moremo doseči, da ne bomo osramočeni mej našim bratskim narodom, in da se nam ne bode očitalo, da nemamo narodnega čuta, da nam ni marj stvari, ampak da se gonimo le za sebičnimi nameni. Saj društvo »*Edinost*« skliče nas v volilni shod, kakor vselej in takrat moramo s prevdankom pametno besedo govoriti in se zediniti za enega, kateremu potem vsi svoje glasove damo. Če tako storimo, potem bomo povsod spoštovani in govorilo se bo o nas: *Škedenjci* so politično zreli, značajni in pravi stražarji na *Adriji*.*

Volilce.

Škofjaloka, dne 16. aprila.

Pri nas po *Gorenjskem* je mraz grozno škodoval, vsi orehi in zgodnje sadje je pozeblo, posebno je bil hud mraz 11. in 12. t. m.

Za okrajnega glavarja pride k nam iz *Kočevja Merg*; nekateri ga hvalijo, da bode dober. Bog daj, da bi bil boljši od nemčurja *Derbiča*.

Volitev novega župana se je 13. t. m. vršila, izvoljen je bil zopet uže znani narodnjak, prejšnji župan *Blaž Mohar* s 13 glasovi. Občinski svetovalci so: *J. Košir*, c. k. uradnik v pokoju, *A. Krenar*, tovarnar sukna, *J. Molinar*, zidarski podjetnik in *V. Sušnik*, posestnik, in mesto odstopivšega *Trilerja J. Dajzinger*, posestnik. Ta imena pričajo, da je loška županija v dobrih rokah, vsi so uneti za blagostanje občine in naroda, največ velja pa to, da je glava, to je g. župan, odločen narodnjak, le tajnik bi moral bolj več v slovenščini biti, ter vse v slovenščini uradovati, kajti to tirja narodni ponos in ni se treba bati ne *Derbičev* ne *Mergov*. Novo svetovalstvo ima veliko nalogo za mesto, treba bode vendar enkrat začeti olepšavati mesto in po vseh šetališčih zasaditi senčnih drevce, ker to gotovo zanima ptujce, ki leto za letom vedno bolj prihajajo k nam. Da bode treba z majhnimi dohodki, katere ima županija, dobro gospodariti, tega mi ni treba omenjati, ker nam uže imena svetovalcev to zagotavljajo, ali vendar se mora marsikaj storiti v sanitarnem obziru, posebno na novem trgu, da se bode gnojnica

umrl. Od tistega časa mi je sovraštvo do fanatičnega laškega naroda vedno v srci, naj se le hvalijo se svojo kulturo, kolikor hočejo, oni so surovo delali z ubogimi ujetniki in ranjenimi Avstrijci. Nisem bil rad v takih živinskih rokah in želel sem vedno, da bi vsaj v Avstriji bil. Drugi dan opoludne so nas odvedli na železnico, in v *Genovo* prepeljali. Dospelvi v to primorsko pritanjšče, bili smo še enkrat prav častno pozdravljeni od fanatičnih *Italijanov*. Ko so nas namreč s kolodvora na veliko francosko vojno ladjo peljali, zaničevalo nas je razdraženo ljudstvo in suvalo skoz stražo, ki je mirno gledala, ko nas so z blatom in peskom pozdravljali in upili: Na vešala, v morje, »porochi tedeschi« itd. Tu so nas spravili na francosko ladjo »*Orinocque*« in razdelili ranjene posebe, zdrave posebe. Reči moram, da je francoski narod hvale vreden; po očetovski so nas sprejeli zdravniki, z vsjo vljudnostjo popraševali, kake bolečine ima kedo, je li žejen ali gladen? Zdravniki so znali nemški, lahko smo z njimi govorili. Dali so nam pijače in jedi za potrebo, da smo pozabili laške gostoljubnosti in potrežbe, čutili smo se skoraj, kakor v domačej deželi.

(Konec prihodnjič.)

iz hiš in voda v vodotoke ottekala, in ne bo vedno moko po ulici. Zidani most je preozek, kako temu v okoliščini, tudi to bo moralo novo svetovalstvo studirati in ako se mu posreči to prašanje dobro rešiti, imelo bo velike zasluge. Le srčno na delo, vse se da premagati, ako je volja dobra. Pavič.

Politični pregled.

Notranje deželo.

Minister Pražak pošlje te dni ukaz vsem sodnijam pod graško in tržaško višjo sodnijo, da morajo slovenske vloge sprejemati ter jih tudi v slovenskem jeziku reševati.

V delegacijah je vlada zahtevala 23.733.000 gl. za skupne potrebe v Bosni, Hrčgovini in Krivošnjah i to do konca oktobra t. l.

V delegacijah se je grof Kalnoky pohvalno izrekel o Srbiji, Črnejšgori in Rusiji, ker upora v Hrčgovini in Krivošnjah niso ni podpirale, ni odobraval, in nikdar se ni našlo nobenega sledu ruske agitacije; le en Anglež je delal za upornike, a tega je sodnija zaprla in je sedaj v preskavi.

18. t. m. se je zopet odprl državni zbor; levičarji so prišli vsi poparjeni, posebno jih skeli obsodba poslanca Walterskirchen; hoteli so izdati izjavo zoper to, a videli so, da bi jim to več škodilo nego koristilo, i zato molče ter gledajo, kako naglo ugaša svit njihove moči i slave.

V prvi seji poslanske zbornice je predložila vlada predlogo o oproščanju pristojbin pri tistih pogodbah, ki se sklepajo o pogozdovanju Krasa, potem se je obravnavala vršila o tem, kako je predružititi ravnauje pri izreku smrti.

Vlada je sklenila, posebno skrb obračati na kmetiški stan. Obstoječe kmetiške posojilnice bo na vso moč podpirala in se prizadevala, da se bodo nove napravljale, da bodo tako mali posestniki v zadregah lahko vsak čas in po nizkih obrestih denar dobivali. Kako koristne so dobro osnovane kmetiške posojilnice, to priča uže to, da so jim oderuhi največji sovražniki. — Prepove se tudi prosto razkosavanje zemljišč in uredi se dediško pravo, a to ne po državnem zakonu, ampak po deželni zakonih, ker so kmetiške in družinske razmere v posameznih deželah zelo različne, in bi tedaj povsod enak zakon več škodoval, nego koristil.

Časniki pišejo, da cesar misli priporočiti škofa Strossmayerja rimske kuriji za kardinala. Državni poslanec Lienbacher je imenovan stalnim udom državnega sodišča.

Pakcijska opozicija je podobna obkoljenej in razstreljenej trdnjavi, od vseh strani bombe vanjo leté. Zadnji teden jo je štajerski državni poslanec Walterskirchen, ko je dajal račun svojim volicem, grozno obsodil, rekel je, da teptá resnico i pravico ter provzročuje razjarjenost v deželah z mešaním prebivalstvom; tudi časniki na Nemškem in v družih državah nič boljše o njej ne govore.

Na Dunaju se prične 24. t. m. velika kazenska pravda zoper tiste, ki so bolj ali manj krivi grozne nesreče, ki se je pripetila 8. decembra lanskega leta v gledališču na ringu, v katerem je več sto oseb zgorelo. Pred sodbo se bodo morali zagovarjati: 1. bivši dunajski župan, dr. Julij vitez Newald, 2. gledališčni vodja Janzer, 3. mašinist Jožef Nitsche, 4. požarni čuvaj Avgust Breithofer, 5. gledališčni nadzornik Fran Geringer, 6. policijski svetovalec Anton Landsteiner, — 7. mestnih gledališč inženir Adolf Wilhelm in 8. oskrbnik mestne gasilnice Bernard Herr.

Za novo deško vsučilišče v Pragi se ustanove akademične oblasti uže meseca maja; vsučilišče pa se odpre meseca oktobra.

Vnanje države.

Črnogorski knez Nikola se uže pripravlja na pot v Moskvo h kronanju ruskega carja. Z njim pojdetá tudi prestolnik Danilo in knežinja Milena. Mej potjo se bo mudil tudi na dunajskem dvoru.

Črnogoro judovski časniki vedno sumničijo, da potuho daje upornikom ter jih podpira, če tudi je dokazano, da je črnogorski knez svaril krivojšanske glavarje, naj ne delajo upora, i ko se je upor pričel, strogo neutralen bil ter na mejo postavil stražo. Zadnje dni je knez poklical k sebi glavarje iz Ledenic, Ubelj in Orehoveca ter jih opominal, naj se udade zakonom, a ko so mu ti odgovorili, da so sicer voljni to storiti, vendar le proti temu, da bodo prosti vojačenja, nevoljni se je knez od njih obrnil ter ni nobene besede več z njimi spregovoril.

»Morning Post« piše, da se je izdala neka brošura, katere pisatelj je baje prevzvišeni škof Strossmayer ter je posvečena ruskemu državnemu svetovalcu Pohjedonoščevu, načelniku svete ruske sinode. Ta knjiga, v kateri se oznanjuje pomirjenje in jedinjeno rimsko-katoliške cerkve z grško cerkvijo, probudila je velik vtisek.

Srbski kralj potuje po kraljevini; povsod ga navdušeno sprejemajo.

Na Iskem se sovraštvo zoper Angleže neče poleči, ampak vedno še raste in angleška vlada utegne priti zaradi njega še v razpor z vlado severno-amerikanskih držav. Ker je angleška policija zaprla dva Irca, podanika ameriškega, zato protestira ameriška vlada zoper to in zahteva naj se spustita; po vseh ameriških mestih pa se sklicujejo shodi, ki sklepajo resolucije, naj se vlada za Irce potegne, prav lahko je tečaj mogoče, da se mej Amerikanci in Angleži uname vojna, ki bi utegnola poslednjim biti pogubonosna.

DOMAČE STVARI.

Visok dar. Cesar je zopet daroval 500 gold. za popravo cerkve v Fiumicello, in 300 gold. za nakup zvonov v Trnovem pri Tolminu.

Volitve v tržaški mestni zastop in deželni zbor, ki bi se bile imele začeti 8. maja, preneslo je c. k. deželno namestništvo na 20. maja. Uzrok te preložitve nam ni znan. Kake bodo volitve, to vsak ve, kdor sedanje razmere pozna, naj bodo mesec prej ali pozneje, to nanje ne bo nič uplivalo. — Milijonarji in »Progresso« zmagata.

Okoličani, čujte! Za prihodnje volitev vsiljujejo okoličanom nepoklicani lahoni in domači renegatje kandidate za mestni zbor, tudi se ponujajo nekateri sami ter imajo polna usta lastne hvale in obečanj. Ako hočete svojo narodno čast ohraniti, ne slušajte takih ljudi in nedajte se preslepiti, ampak pazite, katere kandidate vam vaši narodnjaki v zvezi s zaupnimi okoličani priporočé. Ti bodo pravi vaši zastopniki in se za vas brigali, ne pa lahoni, katerim srce le za Italijo bije in ki sovražijo vse, kar je slovenskega. Od spredaj se vam sladkajo, za hrbtom pa vam osle kažejo, in pomolé vam še roge, ako vas ujemó. Kogar nasprotnik ponuja delal bo le na korist nasprotniku, nikdar pa ne za vas, ker to je njegova zvijača.

Gosp. naučni minister baron Conrad je prišel zadnje nedelje v Trst. Ogle dal je dela, ki se pripravljajo za razstavo ter se o njih jako pohvalno izrekel. V ponedeljek zjutraj se je odpeljal na Dunaj.

Tržaška razstava. Poseben oddelek, kakor smo uže poročili, dobi na razstavi sadjarstvo. Avstrijsko sadjarsko društvo, kateremu je načelnik grof Henrik Attems v Gradcu, razposlalo je o tem natančen program. V njem povdarja, kako važno je, da vsi umni sadjarji na razstavi svetu pokažejo izvrstne svoje pridelke, ker bo tukaj prilika, kupčiji z sadjem na jug nove poti odpreti, in sedanje razširiti. Konservirano sadje se razstavi koj o začetku, svežo pa v poznej jeseni. Razstavljalec dobé vse mogoče olajšave. Želimo, da se oglasi prav dosti slovenskih sadjarjev, gotovo ne bodo stali na zadnjem mestu! — Dunajski juvelirji, zlatarji in srebrarji napravijo skupno izložbo, v kateri bodo v prvi vrsti zastopani lepotični izdelki, kateri so se poslednja leta v zunanjih deželah zelo prikupili. Načelnik tej skupini bo dunajski juvelir Pollitzer. — Tudi dunajski izdelovalci muzičnega orodja napravijo skupno izložbo. — Zanimljivo je, kako sekcijski svetovalec v ogerskem trgovinskem ministerstvu g. Herich priporoča tržaško razstavo; on pravi: V Avstriji se je oglasilo uže 1100, na Ogerskem pa le 100 izložnikov; če se jih mnogo več ne udeleží, zdelo se bo, da je Ogerska le majhen del države Herich ve, kde Madjara čevelj žuli. — Loterijske srečke so se uže začele izdajati; izda se jih najprej 1.100.000.

Očetovski mestni magistrat ima Slovence tako rad, da bi jih na svojih prsih udušil. Prišel je ubog fant iz Proseka, kateri nema pod Bogom družega, razen sebe, na magistrat pravi, da bi mu preskrbel prosto vožnjo v Dalmacijo, ker bi šel rad tja dela iskat, a g. Pimpah, uradnik policijskih stvari, odgovoril mu je, naj gre v Ljubljano, tam uže kaj dobi. G. Pimpah, kde pa plačujemo mi davke, ljubljanskemu, ali tržaškemu magistratu? Če tudi ste Italijan »di puro sangue« iz bodoče (?) italijanske Ipave doma, vendar bi vam moralo to znano biti.

Tržaška trgovinska zbornica se je zadnje saboto pogovarjala o znižani caini ter sklenolo mnogo predlog, ki naj bi se poslale državnemu zboru; seja je bila precej vinarina i menenja zelo različna, a priznalo se je vendar, da ima sedanja vlada v resnici voljo, Trstu na noge pomoči.

Podružnice zunanjih trgovskih hiš. Več zastopnikov zunanjih trgovskih hiš, posebno iz Draždan in Bretislave je prišlo v Trst, da napravijo tu podružnice vsled znižane carine na kavo.

»Narodni dom.« Zadnje saboto je bila v tržaški čitalnici seja o zadevah »Narodnega doma«. Vdeležili so se poslanci vseh slovenskih društev v Trstu in uredništvo »Edinosti«. Izvolilo se je 24 gospodov v glavni odbor. Zanimljanje za to velevažno narodno podjetje je bilo splošno ne le mej Slovenci, temuč tudi mej našimi brati Hrvati in Srbi, tako, da se smemo nadejati najboljšega vspeha. Danes zvečer ob 8^{1/2}, bo zopet seja, pri kateri se določi in uredi vse, kar je v to svrhu potrebno.

Imenovanje. G. Alojzij Demonte, pristav pri goriški okrožnej sodniji, imenovan je okrajnim sočnikom v Ajdovščini.

Zaróčil se je te dni gosp. namestniški predsedjalni tajnik Albert Conti Cedassamare z grofco Marijo Gabogo dalmatinko, c. k. damo reda zvezdnega križa, hčerjo grofa Gabogo, uda gosposke zbornice in je bila poroka v grašiški kapeli Batakovina 19. t. m. v Gruši pri Dubovniku.

Pokatoličanje Židov. V petek 14. aprila je umrla v Trstu gospa Landauer, rojena baronica Morpurgo; ko je na smrt zbolela, zaukazali so poslati po rabina, ker je rodbina židovske vere. Hišina pa je izjavila, da gospa ni židinja, ampak uže več mesecev krščena, toraj katoličanka, naj tedaj pozovejo katoliškega duhovnika k njej. Gospa je bila po katoliškem obredu previdena s zakramenti za umirajoče in odpeljali so jo na tihem na pokopališče, kder je bila po katoliškem obredu spodobno pokopana. Tudi odvetnik P. se je zadnje velikonočne praznike pokatoličnil z vso rodbino.

Tretji bataljon Webrovega polka je na črnogorske meji v Begovem koritu mej splošnim navdušenjem zasadil drog s črnorumenim praporom kakor državno stražo.

Trdnjava na vrhu pri sv. Andreju (raggio fortificatorio) se po sklepu dotične komisije odpravi. Ker je oni del mesta po svoji legi najlepši, gotovo se začne staviti tam mnogo novih hiš, kar je dozdej bilo zabranjeno.

Nadzorniki delalskega podpornega društva so povabljeni v sredo k odborovej seji v društveno dvorano.

Odbor.

Nova železnica Trst-Benetke se začne mej Benetkami in Portogruaro uže te dni delati; polajšati se ima potem do Tržiča, oziroma Trsta. — Mi smo tedaj prav imeli trdeči, da se v Benetke druga železnica prej napravi nego v notranje dežele naše države.

Dr. Holub, slavni polovalec po južnej Afriki, po rodu Čeh, prišel je v Trst, in bo imel nekatera predavanja v dvorani stare borze.

Tramvaja vozniki in vodniki so v saboto ustavili delo, ker jim je vodstvo hotelo plačo znižati. Popoldne so se pogodili začasno in zopet začeli voziti, v ponedeljek pa se je ta pogodba stalno mej vodstvom in osebjem sklenola.

Burjavo (severno luč) smo v četrtek dopoldne opazovali v Trstu; na severnih potezah je brzovijanje zelo motilo, ker je delala stalni magnetizem.

Vreme. Od mnogih krajev se čuje, da je mraz zadnji teden napravil veliko škodo. posebno na Goriškem je slana na široko zvela vse zgodnje sadje, škodila tudi trti in sočivju; tudi iz Dalmacije dohajajo žalostni glasi, da so mraz, plaha in toča deželo hudo zadeli.

Češnje se uže pošiljajo z Goriškega na Dunaj.

Nova potujoča učitelja za kmetijstvo. Minister za poljedelstvo je imenoval za učitelja v kmetijskem poduku: Za Trst in Gorico g. Janeza pl. Baldinija, in za Istro g. Janeza pl. Zoltija, oba sta se izučila na kmetijskej akademiji na Dunaji in na vinarскеj šoli v Klosterneuburgu. Po imenih bi sodili, da sta nova učitelja Italijana; radovedni smo torej, ali je zmožen prvi dovolj slovenskega, drugi slovenskega in hrvatskega jezika? Ako ne, tedaj ste dve ničli, ki boste več plačila imeli, nego kmetijstvu koristile.

Ljudske šole v Istri. V srednji pravej hrvatske Istri, kder so Italijani še bele vrane, začele so se ustanovljati hrvatsko-italijanske ljudske šole. Tako ima to biti v Tinjanu, Lindaru, Pienu, Gračišču, Novakih itd. Temu se bo treba z vso odločnostjo upreti. Hrvatska Istra prav nič ne potrebuje irredentovskega plevla in osata. Prav srčno nas je tedaj razveselilo, da so tudi istrske hrvatske občine začele pošiljati prošnje državnemu zboru, kakor to delajo slovenske zastran narodne enakopravnosti. — Hrvatske občine, k višku! vse od prve do zadnje pošiljate take prošnje; ve nemate le pravice za to, imate tudi sveto dolžnost, ker je vam izročena skrb za ljudstvo, in ker je ljudstvo hrvatsko, mora se z njim tudi hrvatsko občeovati. Kdor učí drugače, ta je renegat, ali irredent, tedaj sovražnik vam in državi!

Goriški deželni odbor je poslal državnemu zboru prošnjo, naj se uvedeta deželna kakor učna jezika na srednjih šolah v Goriči; preurediti bi se imele šole tako, da bi se podučevali slovenski in italijanski učenci posebe v paralelnih razredih.

Za ceste na Goriškem je dovolil državni zbor za letos 19.000 gl., in sicer za preložitve koroške ceste pri Plavi 8.900, in za postavljeno zidanega mostu čez potok pri Idrskem, blizu Kobarida, 11.000 gl.

Predsedništvo »Slovenskega učiteljskega društva« za koperski okraj najuljudnejše prosi čestite gospode društvenike poročevalce, naj blagovolé do 27. t. m. naznaniti, kaj misli kelo predavati v glavnem letnem zborovanju v maju, da bude tako odboru, ki se v četrtek 27. t. m. ob 10. uri zjutraj v Dolini snide, mogoče, za časa dnevi red sestaviti. — Ta dan določi odbor tudi kraj in dan zborovanja.

V Dolini, 18. aprila 1882.

Predsedništvo »Slov. učit. društva za koperski okraj«.

Vabilo k občenemu zboru učiteljskega društva za sežansko-komenski okraj. Po pisani sklicuje na dne 4. maja t. l. letošnji občni zbor našega društva v Tomaju. Začetek ob 10. uri predpoldne. Zborovalo se bo v šolskem soplepu: Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo tajnice. 4. Poročilo društvenega blagajnika. 4. Volitev treh pregledovalcev računov. 5. Razgovor o prihodnjem društvenem delovanju. 6. Določitev društvenega sedeža za bodoče leto in kraja za prihodnji občni zbor. 7. Volitev novega odbora, t. j. predsednika, podpredsednika, tajnika, blagajnika in pevovodje. 8. Jezik in njegova važnost v ljudskej šoli; govori g. Janko Leban, učitelj v Lokvi. 9. Praktičen poskus iz zgodovine, govori g. M. Kanté, učitelj v Sežani. 10. Predlogi. Dragi tovariši in učitelji na Goriškem! Društvo je važno esem društveno delovanje je dandanes nam zelo potrebno, ker višji smotri se dajo samo in edino s združenimi močmi doseči. To delovanje mora biti vsakemu za šolski razvoj unetemu prijatelju po volji. Zanesljivo pričakujem, da pridete vsi udje našega društva k zborovanju. Ob enem prav uljudno vabim tudi učitelje sosednjega okraja k obilnej udeležitvi.

V Komau, 16. aprila 1882.

Anton Leban, predsednik.

Gosp. vitez Schneid še ne pojde v državni zbor, ker se mu zdravje še ni tako utrdilo, da bi se mogel i smel lotiti ozbiljnega dela.

Dr. Karol Bleiweis, vitez Trsteniški, potrjen je za vodjo ljubljanske podkovnice.

Ljubljanske volitve pozdravljajo vsi časniki, ki ne delajo fakcijske opozicije, tudi nemški; »Grazer Volksblatt« tako le piše o njih: »Zdaj se je občinska uprava zopet dala onej stranki, katerej po naravi pripada. Ni bila le proirznost, temuč tudi velika abota, da se je prizadevala ustavoverna stranka mesta in deželo na Kranjskem za vsako ceno nemškim upravnikom v naročje vredi; tako nenaravno stanje se nikoli i nikdar ne more vzdržavati. Z uradniki v drugem razredu so poprej mogli to vrtoglavo vršiti, da so mestu z očitno slovenskim prebivalstvom nemško upravo na vrat nakladali. Naj se uže priseza na večjo omiko Nemcev, naj se goji želja po enoličnosti v vseh delih države; ali z glavo ni mogoče skoz zid! Včeraj se je razbila zopet ena butica v Ljubljani, a to ni bila blagomisleda nemška glava, bila je le nemško-narodna buča.« — Kako dobro so se ljubljanski narodnjaki pri zadnjih volitvah držali, kaže to le: Glasov se je otilalo 1046, narodni kandidatje so dobili 640, nemškutarji pa le 406 glasov, tedaj prvi 234 več; lansko leto so imeli le 59 glasov večine, tedaj so si v zadnjem letu priborili 175 glasov. Lep napredek, katerega se veseli vsako slovensko srce.

Velika ljudska veselica, katero so hoteli o binkoštih napraviti v Ljubljani, odložila se je, kakor poroča »Slov. Naroda«, na prihodnje leto zaradi tega, ker se narodna ljubljanska društva udeležé slavnosti dvajsetletnega obstanika zagrebškega pevskega društva »Kolo«.

Prvi zvezek X. ovih pesnjí je uže izšel pod naslovom: *Poezije, zložil S. Gregorič*, založil Ignac Gruntar; tiskala Klein in Kovač. *Naročila iz Ljubljane iz prijaznosti posreduje tudi gosp. prof. Levce.* (Nove ulice šte. 5.) Knjiga 169 stranih v malej osmerki 1. gl. Za danes le toliko, da tako krasne knjige še nismo imeli. — Prodaja pa knjige edini g. Ign. Gruntar, c. k. notar v Logatcu (Loitsch); to ponavljamo šo jeden pot, ker se nekateri gospodje s poštnimi naročili oglašajo v Ljubljano.

(»Slov. Nar.«)

Poslano.

Starešinstvo Barkovljanske fare izreka vsem načelnikom in veteranom iz Trsta in okolice najtopleje zahvalo, da so se v nedeljo zjutraj ob 5. uri pri vstajenji tako obilno in z muziko vdeležili.

V Barkovljah dne 12. aprila 1882.

Farno starešinstvo.

Svarilo!

Opozorujemo vse č. ude delalskega podpornega društva, da Ivan Hvastja ni več društveni ud in naj mu tedaj nobeden ne plača društvene tednine, ker omenjeni človek ne izroča društvenemu denarničarju denarja, ampak rabi ga za-se.

Odbor.

Tržno poročilo.

Kupčija z žitom je nekoliko boljša, vsa druga kupčija mlahova.

Kava — brez spremembe, cene trdne, kakor zadnjič naznanjene. Rio velja od gl. 40 do 68.

Sladkor — v dobrem menenju, cene še vedno rastejo. V Štokih gl. 37 do 38, v kosih gl. 34 do 35.

Olje — mlahova kupčija, cene šibke. Fino namizno velja gl. 50 do 64, jedilno gl. 39 do 42, bombažno gl. 32 do 38.

Sadje — brez spremembe; cene trdne. Sultanina gl. 38 do 44, evebe gl. 24 do 33, opaša gl. 22 1/2 do 23 1/2. Vse drugo, kakor zadnjič.

Riž — v malo boljšem menenju. Italijanski gl. 16 do 21 1/2, Rangoon gl. 12 do 13.

Petrolje. — Ker ste došli 2 ladiji, ki sti pripeljali nad 3000 sodov petrolja, je to blago zopet postalo ceneje in utegnejo cene še pasti. Denes velja gl. 9 1/2.

Domači pridelki. — Fižol zanemarjen, ru-dečji gl. 12, bohinec gl. 13, koks gl. 13, beli gl. 10, mešani gl. 8 do 9. Maslo gl. 89 do 101; češplje nekaj dražje, gl. 15 do 15 1/2. Korun gl. 3 1/2 do 4.

Zito. — Pšenica in koruza ste zdatno poskočile, ker so došla poročila iz Amerike, Anglije in drugod o znatnem povišanju cen. Danes velja pšenica ruska gl. 13 do 13 1/2, koruza podobnavska gl. 830 do 840, cene utegnejo še poskočiti.

Les — brez spremembe.

Seno — dobro volovsko gl. 1-60, konjsko gl. 1 do 1-40, slama gl. 1-40, škopa gl. 1-80.

Dunajska borska

dne 20. aprila.

Table with exchange rates for various currencies and goods like gold, silver, and banknotes.

Mlad neoženjen gospod več v vseh trgovinskih strokah, zmožen slovenskega, nemškega in laškega jezika v pismu in govoru, ki je bil 5 let neprenehoma v veliki trgovski hiši, želi vstopiti kot

korespondent ali knjigovodja

v službo, na razpolaganje je najboljšo spričevalo in na zahtevanje tudi osebna priporočila. Pisma naj se pošiljajo pod naslovom R. A. uredništvu »Edinosti.«

Poslano.

G. urednik! Blagovolite sprejeti te le vrstice v popravek nekega lažnjivega poročila, ki se nahaja v tržaških časnikih od 12. in 13. t. m., in katero je v žaljenje moje časti raztrosil nek hudoben jezik tudi v mojem domačem kraju. Na velikonočni ponedeljek zvečer sem zaradi nekaterih opravkov prišel v Trst, in iskal sem si prenočišča pri znanem mi ključarju v ulici »Crosada«. Pa ker ga nisem dobil, korakam dalje na morsko stran, kar pripadje za mano neka ženska, katera me prilizljivo nagovori z slabim namenom. Jaz se nisem menil za njene besede, ter hitel dalje, pa vedno mi je bila za petami, in kar naglo se začne pred me, ter me zgrabi spredaj za oblike. Jaz pahnem to grobo strani, in ona naglo zgine, ko pa storim nekoliko korakov dalje in sežem v žep, manjkala mi je listnica z denarjem. Prestrašil sem se in to prigodno hitro naznanil policiji, katera je nesramno tatco se tisto noč zaprla.

To je resnično, in vse drugo laž; da bi jaz bil z vlačugo na sprehod šel i. t. d., to je obrekovanje. Vsa, kdor me pozna, ve, da sem pošten mož, da se ne potepam po skrivnih potih in ne družim človeškim izmečkom.

Ivanjgrad pri Komnu 18. aprila 1882.

Ivan Tavčar posestnik.

Jožef Pross

mojster mehanike

ima zalogo živalnih strojev in primernih šivank itd. Sprejme vsake vrste popravilo pri strojih, in izvršuje natančno dela svoje stroke.

Naročila iz dežele so sprejemajo za zmerno ceno. Trst — Piazza Rosario — Trst. (24-22)

Pozlatarska dela

In popravila se sprejemajo v Corsia Stadion Nr. 10 in via Chioza Nr. 24 pri

Petru Jazbetz.

Vsa priprava za pregrinjala na oknah in ogle-dala po cenah proti vsake konkurenci. (30-22)

Anton Toppel

tovarna čevljarskega blaga, via Cavana

N. 11. v Trstu.

Naročila se tečno izvršujejo. (20-19)

Jožef Waidi

krojač za gospode. Zaloga novošegne robe. Najnižje cene. Dobra natančna poštežba. Corso N. 30, Trst. (26-22)

C. Jaschi

na cesti v Istro (pri sv. Jakobu), Trst. C. k. zaloga smodika. Prodaja en gros & detail. Smodik za lov za mine, za možnarje. Lastnik dovoljenega skladišča za dinamit. Naročila se izvršujejo natančno v katero bodi deželo. V mestu jih sprejema G. Sanzin & C. prodajalec cvetice na velikem trgu. Palazzo Modello. (26-21)

po 25 odstotke ceneje

GUSTAV TASSILO

LA FILIALE della

BANCA UNION

TRIESTE

s'occupa di tutte le operazioni di Banca e di Cambiovalute.

a) Accetta versamenti in conto corrente: Abbuonando l'interesse annuo per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

per Banconote per Napoleoni

The Singer Manufacturing & C.

New-York. Ako se plati vsak teden samo eden goldinar dobi se Originalni

Singer-jev šivalni stroj,

in to brez povišanja cene Poroštvo se daje za pet let, poduk na domu brezplačno.

G. NEIDLINGER, generalni agent V Trstu, Corso, plača Modello

Šivanke za Singerjeve šivalne stroje komad 3 kr. in tucat 30 kr. (13-1)

Ozdravljenje

bolezni želodca in nižjega trebuha, kolike, krčev gastrice mrzlice, in izhajajoče od slabega zraka, hemeroidov, zlatenice, migrene, s pomočjo Francoevence, priredjene po G. Piccoli, lekarju v Ljubljani, kateri sprejema naročila, ter jih oskrbuje proti plačilu.

Gosp. G. Piccoli, lekar v Ljubljani! Prosim Vas ujudno, da mi zopet pošljete 24 steklenic Vaše izvrstne Francoevence. Slednje pošiljatev sem uže mej razne bolnike v svoji županiji razdelil, in vpliv je bil vedno izvrsten. — V Fianoni Istra 22. avg. 1881. S spoštovanjem Anton Vialič, župnik — kanonik. 20-11

Tu je na mestu: »Čast zaslugom!« Večkrat sem rabil Vašo odlično Francoevence, mnogim bolnikom sem jo nasvetoval, in dober uspeh ni izostal. — V Kersanu, Istra, 27. jun. 1881. S spoštovanjem: Anton Lupetin, župnik — dekan.

Prosim, blagovolite mi zopet 12 steklenic Francoevence poslati. Mislim, da je to edino mojemu želodcu primerno zdravilo. Vselej, kadar jo rabim, občutim olajšanje in zboljšanje. — Kamnje pošta Černica, 2. dec. 1881. Josip Sovdat, župnik.

Nagla in gotova pomoč za želodčne boleznin njih nastopke.

Ohranitev zdravja

je odvisna zgolj od ohranitve in pospeševanja dobrega prebavljanja, ker ta je glavni pogoj zdravja in telesnega in dušnega dobrega čutenja. Najbolj potrjeno domače zdravilo, prebavljanje vrediti, doseči primerno mehanje krvi, odpraviti pokvarjene in nezdrave krvne dele, to je uže več let sploh znani in priljubljeni

dr. Rosa življenski balzam.

Napravljen iz najboljših, zdravniško najkrepkejših zdravilskih zelišč, potrjen je posebno kakor gotova pomoč pri vseh slabostih prebavljanja, posebno pri presedanju, po kislem dišečem riganju, napejanju, bluvanju, pri bolečinah v telesu in želodcu, želodčnem krču, prenasbanju želodca z jedmi, zaščitenju, krvnem navalu, hemeroidah, ženskih boleznih, boleznih v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled slabega prebavljanja); on oživlja vso delatnost prebavljanja, dela zdravo in čisto kri in bolno telo dobiva zopet poprejšno moč in zdravje. Vsele je izvrstne moči je postal gotovo in potrjeno ljudsko domače zdravilo ter se sploh razširil.

I steklenica 50 kr., dvojna steklenica 1 gld. Na tisočih pohvalnih pisem lahko vsak prageleda. Pošilja se na frankirana pisma proti povzetju zneska na vas strani.

Gospod B. Fragner v Pragi! Hvalenosti navdvan spoznam za svojo najsvetlejšo dolžnost, Vam naznaniti, da so je dr. Rosa-ov življenski balzam, katerega ste mi poslali pri moji sedem letnji hudoj bolezni na čutnicah in slabem prebavljanju prav posebno dobro obnesel, tako da sem uže popolnoma zdrav. — Uže celo leto nisem mogel opraviti svojega vsakdanjega opravilja, 6 mesecev bil sem v dunajski bolnišnici, — pa vse ni nič pomagal, — samo to čez vse dolgo zdravljenje me je rešilo mojskega hudega in nestropljivega trpenja. Zato naj sprejmite mojo najgorkejo zahvalo in prosim mi še 2 steklenici dr. Rosa-ovega življenskega balzama poslati. St. Egid am Newald (v nižje Avstr.)

Cajetan Strohmayr l. r. Prespoštovani Gospod! S hvaleznim priznavanjem Vam naznanjam, da mi je Vas dr. Rosa življenski balzam v moji 5 mesecev trajajoči bolezni, to je klanje v levih prstih, ki je bilo združeno s hudim napejanjem in kolofnim krču, popolnoma pomagal.

Od istega časa, kar robotev to zdravilo, popolnoma sem zdrav in se dobro čutim, kar pri vsaj zdravniški pomoči nisem mogel doseči. Sprejmite tedaj, blagorodni Gospod, mojo izrečno zahvalo, in priporočam to zdravilo vsem onim, ki imajo enake bolezni.

Trnčni Ujezd, Josip Tyrl, sodar. Svarjenje!

Da se izogne neželjenim napakam, zato prosim vse p. n. gg. naročnike, naj povedajo izrečno dr. Rosa življenski balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi sprejeto, kajti opasal sem, da so naročniki na več krajih dobili neuporabno zmes, ako se zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno dr. Rosaovega življenskega balzama.

Pravi dr. Rozov življenski balzam dobi se samo v glavni zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarne sk črnuemu orlu v Pragi, Eke dr Sportergasse Nr. 205-3. V Trstu: P. Prendini, G. Foraboschi, Jak. Serravallo in Ed. von Leitensberg, lekarničarji.

V Gorici: G. Cristofolini, lekarničar; G. R. Pantoni, lekarničar; V Ogolji: Damaso d'Elia.

V Zagrebu: Sign. Milbach, lekarničar. Vse lekarne in vsi trgovci z materialnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega življenskega balzama.

Tam se tudi dobi: Prazko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se tenam prava vnanje, ali striljo, pri bolah vsake vrste, pri tvari, gnojnih tokih, pri črvi v prstu in pri nohtanju, pri žilzah, oteklinah, pri izmaženju, pri morski (mrtvi) kosit zoper vrstnate otekline in putiko, zoper kručno vnetje v kolnih, rokav, v ledji če ni kda nogo spatna, zoper kurja obesa in potne noge, pri raskopanih rokav, zoper lisaje, zoper otekline po piku narosov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljsega zdravila, ko to mazilo.

Zaprete bule in otekline se hitro ozdravijo; ker pa ven teče, potegne mazilo v kratkem svo gnojno na-se, in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se pri njem rana p. e. ne zaceli dolje in vsa bolna gnojna ven potegne. Tudi zabrtani rani dajeva meka in obvarja pred snotom (šrnim prasadom); tudi boleznin to hlaščino mazila pospeši. — (Širpne in tekoče rane se morajo z mlačno vodo utisiti potem če le se upajo nanje prijeti.

Skatljiče se dobode po 25 in 35 kr. Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znoma, odmrzni naglušnost in po njem se dobi tudi popolno uho zgubljeno sluh. 1 sklenica 1 gld. a. v. (15-2)

Staerk & C.

Zaloga obleke za gospode „Alla Città di Roma“ Sklačišče angleške in francoske robe, Trst, via al Teatro II. 4. (26-22)

Premirano na razstavah: v Gradcu 1880. V Lincu 1881. Pri sv. Vidu 1881.

Tinte in njih preparati

Za uradnje, pisalnice, šole in za dom, namreč: Tinta za kancelnije in arhiv, teče uže iz peresa popolnoma črna, in ne pokvari peres iz jekla.

Galius, Allicerin in Anthracen-tinta, vijolična tinta za kopiranje in pisavo. Dvojna kopir-tinta, tinta za šolo, tinte razne barve. Pravi za naredbo črne in vijolične tinte za kopiranje in pisavo.

Barve za pečatnike; razne anilin-barve za barvarje in tiskarje, itd.

Universalna nepremočna mazila za usnje; najboljši pripravek za ohranjanje izdelkov iz usnja, posebno za čolnje in čevlje. V elegantnih skatljah iz pleha, 1/2 kilo 32 kr., 1/2 kilo 60 kr., male skatljice po 55 gramov 10 kr. V lesenih skatljah po 120 gramov 14 kr., 85 gramov 10 kr. v sodih po 50, 100 do 300 kilov za usnjarnice računim vedno najnižjo dnevno ceno.

Pravo koroško masno svetlo voščilo najboljšje, trpežne in plenenja preste sorte v okroglih in, podolgastih lesenih skatljah, ter v ličnih posodah iz pleha.

Universalni ločivni in čistilni prah v malih paketih, kakor na vago po kilo, Universalno črnilo za usnje,

za pochrnenje telečjih, ovčjih in kozjih kož, itd., kakor tudi mnoge druge kemične izdelke priporočila v veliki in malej meri, s poroštvom, da so najboljšje vrste,

tovarna kemičnih produktov Celestina Wenger, Oberverlisch, na Koroškem. Ceniki in roba na razgled se po zahtevanju pošiljajo brz in franko. 52-10

Le enkrat

se ponuja tako dobra prilika, da se more izvrstna ura za polovico cene kupiti.

Velika razprodaja.

Po vsej Evropi nastale politične razmere se tudi Svici niso ognile i zato se je mnogo delalcev izselilo, vsled česar se rušijo tudi fabrike. Tako je i prva najznameniteja urarnica, katero mi zastopamo, zdaj zaprta i nam poverjena razprodaja njenih izdelkov. Tako imenovane Washington žepne ure so najboljšje ure na svetu, izvenredno kraso vrezljane i vezene i po ameriškanskem sestavu napravljene.

Vse ure so na sekunde reparirane i mi damo poroštvo za vsako uro na 5 let.

Za dokaz gotovega poročila i stroge solidnosti se s tem javno obvezujemo, da hočemo vsake ure ki ni popelj, nazaj vzeti i zamenjati.

1000 žepnih remontoir ur, navijajo se brez ključa, s stalnim zaklopcom, izvenredno točno na sekunde regulirane, razen tega po novem načinu elektrogalvaniski polzocene, z verižico, medaljonom itd. poprej glid. 25, zdaj ena le po 10 glid. 20 kr.

1000 krasnih ur na kotvo iz srebro-nikla, na 15 rubinih, z emajriranim kazalom, za sekunde, kristalnim plošnatim steklom, poprej glid. 21, zdaj ena le glid. 7.25, vse na sekunde reparirane.

1000 ur na vreteno, z izrezanim zaklopcom in srebrenikla, kristalnim plošnatim steklom na 8 rubinih, najnatančnejše reparirane, z verižico, medaljonom i žametnim etuisom, poprej glid. 15, zdaj ena le glid. 5.60.

1000 ur na kotvo, iz čistega 13 lotnega srebra po c. k. puncovnem uredu pregledane, na 15 rubinih, razen tega električno polzocene, najnatančnejše regulirane. Te ure so poprej stale 27 glid., zdaj pa stoje le glid. 13.40

1000 Washington remontoir žepnih ur iz pravega 13 l. teskega srebra, po c. k. puncovnem uredu pregledane. Porostvo se daje, da so najtočnejše na sekunde reparirane, notranja sestava je iz nikla i teh ur ni treba nikoli popravljati. Taka ura je veljala poprej glid. 35, zdaj pa se dobiva za neverjetno ceno 16 glid. Razen tega se dobiva z uro vred zastoj verižica, medaljon, etui iz žametna i ključ.

1000 pravih zlatih ur za gospde, na 10 rubinih, prej 40 glid., zdaj 20 glid.

1000 remontoir ur iz pravega zlata za gospode ali gospde, prej 100 glid., zdaj 40 glid.

650 ur za zid z najlepšim emaj liranim okvirom in bitnim klavdom, poprej 6 glid. 75 kr.

650 ur budnične z udarcem, ki prav dobro točje, najnatančnejše regulirane, tudi pripravne za misne pisane; poprej 12 glid., zdaj le 4 glid. 80 kr.

650 ur z nihalom v najlepše izdelane visokej gotiškej omarici, navijajo se vsacih 8 dni, najtočnejše na čas regulirane, izvenredno lepe i krasne. — Ker ima taka ura še po 10 let dvojno vrednost, ne imela bi se v nobeni hiši pogrešati, posebno ker je taka res krasota sobi. Take ure so poprej veljale po 35 glid., zdaj pa izjemno le 15 glid. 75 kr.

Kadar se naročuje ure z nihalom, treba je priložiti zagotovščino. Napis: (6-6)

Razprodaja ur urarnice Ph. Fromma

Dunaj, Rothenthurmstrasse št 9, partere

Tisk F. HUALA Trstu.